

23 523 (R 1492)**Goedkeuring van een voorbehoud ten behoeve van de Nederlandse Antillen bij het Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken****Nr. 1****BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN**

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 7 november 1993

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 19 november 1993. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens een van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 19 december 1993.

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet en het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden¹, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen een voorbehoud ten behoeve van de Nederlandse Antillen bij het Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken (Trb. 1979, 121).²

Een toelichtende nota bij het voorbehoud treft U eveneens hierbij aan. De goedkeuring wordt alleen voor de Nederlandse Antillen gevraagd.

Aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen is verzocht hogerge-noemde stukken op 19 november 1993 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen is van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
P. H. Kooijmans

¹ Art. 91, (1), add. art. XXI, GW; Art. 61 (3), G.W. 1972, en Art. 24 Statuut.

² Ter inzage gelegd bij de afdeling Parle-mentaire Documentatie.

TOELICHTENDE NOTA

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt omdat het uitsluitend een opmerking van redactionele aard bevat (artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State).

Op 28 maart 1987 keurden de Staten-Generaal de uitbreiding van de gelding van een aantal uitleverings- en rechtshulpverdragen tot de Nederlandse Antillen, waaronder het onderhavige Protocol, goed (kamerstukken II, 1986/87, 19 886 (R 1324), nr. 1).

Het betrof de volgende verdragen.

– Europees Uitleveringsverdrag (Parijs, 13 december 1957; Trb. 1965, 9), twee Aanvullende Protocollen daarbij (Straatsburg, 15 oktober 1975, respectievelijk 17 maart 1978; Trb. 1979, 119, respectievelijk Trb. 1979, 120) en de Overeenkomst met de Bondsrepubliek betreffende de aanvulling en het vergemakkelijken van de toepassing van dat verdrag (Wittem, 30 augustus 1979, Trb. 1979, 142);

– Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken (Straatsburg, 20 april 1959; Trb. 1965, 10). Aanvullend Protocol daarbij (Straatsburg, 17 maart 1978; Trb. 1979, 121), en de Overeenkomst met de Bondsrepubliek Duitsland betreffende de aanvulling en het vergemakkelijken van de toepassing van dat verdrag (Wittem, 30 augustus 1979; Trb. 1979, 143);

– Benelux-verdrag aangaande de uitlevering en rechtshulp in strafzaken (Brussel, 17 juni 1962; Trb. 1962, 97), als aangevuld en gewijzigd door het Protocol bij dat verdrag (Brussel, 11 mei 1974; Trb. 1974, 161).

Voor de Nederlandse Antillen is, hangende onderzoek naar de vraag of de wetgeving in de Nederlandse Antillen met het oog daarop zou moeten worden aangepast, de binding aan deze verdragen nog niet tot stand gebracht. Nu aanpassing van wetgeving uiteindelijk niet nodig is gebleken, wordt thans gewerkt aan de totstandbrenging van de binding.

Met het oog op de totstandbrenging van de binding van de Nederlandse Antillen aan het Aanvullend Protocol bij het Europees rechtshulpverdrag is eerst nog parlementaire goedkeuring van een daarbij te maken voorbehoud nodig. Terzake moge het volgende dienen.

De regering van de Nederlandse Antillen acht het in het kader van haar fiscaal beleid geboden om uitwisseling van fiscale gegevens slechts te doen plaatsvinden op basis van belastingverdragen. Zulks houdt verband met het beleidsuitgangspunt dat de Nederlandse Antillen gebaat zijn bij een verbreding van hun economische basis, hetgeen impliceert het behoud en de verdere uitbreiding van reeds ontwikkelde economische steunpilaren, zoals de financiële offshoresector. Als uitvloeisel daarvan wordt door de regering van de Nederlandse Antillen een beleid gevoerd dat gericht is op het sluiten van zoveel mogelijk verdragen inzake voorkoming van dubbele belasting.

Dit neemt niet weg, dat de regering van de Nederlandse Antillen zich wel degelijk bewust is van het belang van medewerking aan de internationale rechtshulp, doch zij wenst deze medewerking in het licht van het bovenstaande alleen te verschaffen op een wijze, die haar in staat stelt de belangen van haar land optimaal te behartigen.

Om de werking van het Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken ter zake van fiscale vergrijpen in bepaalde gevallen uit te sluiten, acht de regering van de Nederlandse Antillen het wenselijk dat bij het tot stand brengen van de binding voor haar land een voorbehoud wordt gemaakt in overeenstemming met artikel 8, tweede lid, onder a, van het Protocol.

Dit voorbehoud zal inhouden dat Hoofdstuk I van het Protocol niet wordt toegepast in de relatie met Verdragsluitende Partijen waarmee het Koninkrijk der Nederlanden geen belastingverdrag is aangegaan dat voor

de Nederlandse Antillen geldt. Bij deze wordt de goedkeuring gevraagd voor dat voorbehoud.

Ten aanzien van de overige hierboven genoemde verdragen wordt het afleggen van andere dan destijds voor Nederland afgelegde voorbehouden of verklaringen (zie: Trb. 1969, 62 en 63; Trb. 1982, 10 en 11; Trb. 1987, 186; Trb. 1990, 117 en 118) ten behoeve van de Nederlandse Antillen niet gewenst.

Voor de goede orde zij vermeld dat, voor zover zulks nodig is, ook gewerkt wordt aan de totstandbrenging van de gelding van de onderhavige verdragen voor Aruba, waartoe die verdragen (zoals ook vermeld in bovengenoemde kamerstukken) reeds waren goedgekeurd bij het verkrijgen door Aruba van de hoedanigheid van land in het Koninkrijk.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
P. H. Kooijmans